



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 7. Paupertas ærumnarum causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

adiguntur ; ita homines inopia sic facit ef-
feratos, vt obuios quosque, spoliij caussa,
quantumuis innocentes inuadant.

§. VII.

Paupertas ærumnarum caussa.

Ærumnas ex inopia natas quis non de-
plorauit? Ieremias, cùm lamentari vellet,
dicebat: *Ego vir videns paupertatem meam:*
itemque: *Recordare paupertatis & transgres-*
sionis meæ, absynthij & fellis. Et regum sapi-
entissimus: *Omnes dies pauperis mali.* Inno-
centij verba sunt: *O miserabilis conditio men-*
dicantis! si petit, pudore confunditur: si non
petit, egestate consumitur: & vt mendicet, ne-
cessitate compellitur. Deum caussatur iniquus,
quòd non rectè diuidit; proximus criminatur
malignus, quòd non plenè subueniat, indigna-
tur, murmurat, imprecatur: Vnde Salomon:
Melius est mori, quàm indigere. Et, si profa-
nas audire voces libet, ait ille:

Omnibus modis, qui pauperes sunt homi-
nes, miseri viuunt.

Præsertim quibus nec quaestus est, nec di-
dicere artem vllam.

Et alius: *Heu me miserum, perij malè perdi-*
tus, pessimè ornatus eo.

Tantum gemitu, & mala molestia hic dies
michi obtulit, famem

Thren. 3.
1. lb. v. 19.
Prou. 15.
15.
Innoc.
de vilitate condit.
humanæ.

Plaut. in
Rud.

Apud
eundem
Euclio in
Aulularia.

& pauperiem.

Perditissimus ego sum omnium in terra.

Nam quid mihi opus vita est, qui tantum auri

Perdidi, quod custodiri sedulo? egomet me fraudavi,

Animumq; meum, geniumq; meum, nunc eo alij

Latificantur, meo malo & damno: pati nequeo.

Quàm multos audiui, amisso marsupio, ad laqueum cucurrisse? Adeò restim quàm inopiam pati maluerunt.

§. VIII.

Paupertas extrema impatientie causa.

Atque ut diuinum oraculum audias: *Nequissima paupertas in ore impij.* Quod multa exempla confirmant, vno hîc, sed valde luculento rem demonstrabimus, quod Bartholomæus Bononiensis in hunc ferè modum recenset. *Antonius Vrceus Codrus, Grammaticus celebris, Forolinij cubiculum habebat, in penitioris palatij parte, varijs quidem ornatu picturis, sed adeò in prima diei parte obscurum, ut nisi lucerna beneficio, ne parietes quidè ipsos discernere posset. Vtebatur itaque lucerna fictili, rara pulchritudinis; in cuius summitate cala-*

turæ

Eccli. 13.
30.

Barthol.
Bonon.
in vita
Antonij
Vrcei Co-
dri.